

РЕШЕНИЕ

№ 7815

гр. София, 14.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 14.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **2372** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203-207 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди(ЗОДОВ).

Образувано по искова молба от И. С. С. от [населено място] и ЕООД “Изабела Сярова“, с която в условията на кумулативно субективно и обективно съединяване са предявени иски против Столична община с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ за присъждане на обезщетение за имуществени вреди, причинени от отменен незаконосъобразен административен акт, в размер на 44 784.08 лева за ищцата И. С. С. и сумата в размер на 57368.49 лева за дружеството, ведно със законната лихва върху всяка от двете суми, считано от 14.03.2018 г. до окончателното плащане на сумите.

В исковата молба се уточнява, че ищцата претендира заплащане на имуществени вреди в общ размер на 44 784 лева, от които 27 271.67 лева, представляват разходи за заплатени материали и услуги през периода на спиране на строежа и 17 512.31 лева, пропуснати ползи от неполучен доход за наем на собствените ѝ недвижими имоти в сградата.

Дружеството “Изабела Сярова“ ЕООД претендира заплащане на имуществени вреди в размер на 57368.49 лева, от които 13 635.83 лева за разходи, направени през периода на спиране на строежа и 43 732.66 лева за пропуснати ползи от нереализиран приход от наеми, който дружеството би реализирало ако сградата беше въведена четири месеца и 15 дни по-рано.

Съдът с определение от 03.10.2023 г. по реда на чл. 214, ал. ГПК е допуснал увеличение на размера на предявените искиове, както следва: 51 985.80 лева за ищцата И. С. и 59 192.55 лева за дружеството ЕООД „Изабела Сярова“.

С исковата молба се сочи, че на основание издадено разрешение за строеж № 58/22.07.2016 г. от главния архитект на район „М.“ - Столична община на ищите в качеството им на възложители и като съсобственици на поземлен имот с идентификатор 68134.4082.6237 – дворно място с площ от 601 кв.м., представляващ УПИ XII-494 – „за обществено обслужване“, в кв. 24 по регулационния план на [жк], [населено място], е разрешено строителството на обект “Триетажна офис сграда с магазини и кафене“. Твърди се, че в хода на строителството е издадена заповед № РМЛ 17-РД-0926/06.02.2017 г. на кмета на район „М.“ - Столична община, с която е наредено спиране на строежа и на всички видове СМР, забрана на достъпа до обекта, опразване на строителната площадка от всички материали и продукти, хора и строителна механизация, както и да се вземат мерки за консервиране и обезопасяване на строежа. Соци се, че заповед № РМЛ 17-РД-0926/06.02.2017 г. на кмета на район „М.“ - Столична община е отменена с влязло в сила решение на 14.03.2018 г., постановено по адм. дело № 3257/2017 г. на Административен съд – София град. По горните съображения ищите считат, че след тази дата за тях се поражда правото да претендират обезщетение за вредите, които са претърпели от отменената, като незаконосъобразна заповед. Посочва се, че със заповед № РМЛ-17-РД-134/19.06.2017 г. на кмета на район „М.“ - Столична община е разрешено продължаването на строителството на сградата, но реално това е станало, след извършена проверка на 01.07.2017 г. от комисия на районната администрация. Изтъква, че поради незаконосъобразната заповед общо 4 месеца и петнадесет дни строежът е бил спрял. Уточняват, че след завършване на строежа и извършена делба между тях, ищцата И. С. е получила в дял и изключителна собственост като физическо лице самостоятелни обекти: магазин № 5 на партера, офис № 5, 6, 7 и 8 на третия етаж, офис 9 и 10 на четвъртия етаж, а вторият ищец търговското дружество ЕООД “Изабела Сярова“ - аптека и кафене на първия етаж на сградата, като обект- Учебен център (частно училище) на втория етаж е в общ дял на ищите. Соци се, че спирането и възобновяването на строежа е предизвикало допълнително разходи от една страна, а от друга забавянето на въвеждането на сградата в експлоатация е довело до невъзможност на ищите да ползват имотите си съобразно тяхното предназначение. Сочат, че претенцията за обезщетение обхваща претърпяна загуба и пропуснатата полза, доколкото те са пряка последица от отменената като незаконосъобразна заповед. Твърди се, че разходите направени във връзка със спирането на строежа са направени от ищите съобразно техните квоти на собственост на дворното място, а пропуснатите ползи се определят от невъзможността им да ползват обектите, по начина по който е прекратена съсобствеността между тях. Разходите, които са направени през четирите месеца от ищите, в резултат на незаконосъобразното спиране на строежа ги определят в общ размер от 40 907.50 лева, както следва: увредени материали на стойност в размер на 13 476 лева, разходи за плътна ограда на строежа в размер на 1188 лева без ДДС, разходи за охрана на обекта-наем на контейнер тип „Офис“ за настаняване на охрана, договор за охрана и такса за счетоводна услуга общо в размер на 13 243.50 лева и разходи в размер на 13 000 хил.лева, в резултат на променените за четирите месеца пазарни условия и увеличение цените на СМР. Така общият размер на допълнителните разходи и загуби разпределен между ищите като съсобственици и

съобразно квотите им се определя както следва: за И. С. в размер на 27 271.67 лева, а за дружеството в размер на 13 635.83 лева.

В полза на дружеството ЕООД „Изабела Сярова“ се претендират и пропуснати ползи поради забавеното строителство на сградата в размер на 43 732.66 лева, които се изразяват се в нереализиран приход от месечния доход, който дружеството би реализирало ако сградата беше въведена четири месеца и 15 дни. Твърди се, че дружеството е сключило договори за наем от 11.10.2019 г. с дружеството „Софармаси“ 10“ ЕООД за самостоятелен обект 68134.4082.6237.1.1 на партерен етаж на сградата за сумата от 4225 лева, договор за наем от 04.10.2019 г. за магазин с идентификатор 68134.4082.6237.1.3 на първия етаж за сумата от 1877.59 лева, договор за наем от 10.08.2018 г. след преустройството на четири офиса на надпартерния – сега първи етаж за самостоятелен Учебен център (частно училище) за сумата от 3638 лева, които приходи от наеми дружеството би реализирало ако не беше спряно строителството въз основа на отменената заповед на кмета.

В полза на ищцата И. С. се претендират пропуснати ползи в размер на 17 512.31 лева, като се твърди, че за притежаваните от нея три обекта в сградата, представляващи офиси с идентификатори 68134.4082.6237.1.8, 68134.4082.6237.1.9 68134.4082.6237.1.10 1 същите се ползват лично и от нейна близка, които преди това са заплащали наем за други обекти, като за периода, в който ищцата е била в невъзможност да ги ползва поради забавянето на строежа, наемът който би получавала се равнява на 17 512.31 лева.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор от Столична община, с който ответникът е изразил становище за неоснователност на предявените искове. Възражава срещу основателността на предявените искове, като излага твърдения, че извършените допълнителни разходи във връзка с отменената заповед са недоказани, а от друга страна че не е налице причинно-следствена връзка между неблагоприятното засягане на имуществени интереси на ищите и отменения акт. По отношение на пропуснатите е изложил съображения, че следва да се вземе предвид тълкувателно решение № 3 от 12.12.2012 г. на ВКС по тълкувателно дело № 3/2012 г. на ОСГК, според което пропуснатата полза представлява реална, а не хипотетична вреда, която не се предполага, а следва да бъде доказана в процеса.

Софийска градска прокуратура, чрез прокурор М., дава заключение за основателност на исковите претенции.

Административен съд - София град, като взе предвид изложените от страните доводи и събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна :

Не се спори между страните, а и от приетите като доказателства по делото нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 28, том I, рег. № 835, дело № 27/2001 г. и нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 10, том IV, рег. № 22907, дело № 558 от 2016 г. се установява, че И. С. С. и ЕООД „Изабела Сярова“ са собственици на поземлен имот с идентификатор 68134.4082.6237, с площ от 601 кв.м., за който е отреден УПИ XII-494 „за общ. обслужване“, в кв. 24, м. „М. 1“, с площ от 599 кв.м. Видно от разрешение за строеж № 58/22.07.2016 г., издадено от главния архитект на Столична община на И. С. С. и ЕООД „Изабела Сярова“ е разрешено строителството на строеж „Триетажна офис сграда с магазини и кафе“ в УПИ XII-494 „за общ. обслужване“, в кв. 24, м. „М. 1“.

Не се спори между страните, а и от приетите по делото като доказателства договор за изработка от 02.08.2016 г. и анекси към договора от 02.08.2016 г. и 01.08.2017 г. се

установява, че ищцовото дружество ЕООД "Изабела Сярова" е възложило на „Билдинг Прогрес МС“ ЕООД да извърши груб строеж –кофраж, арматура, бетониране и декофраж (СМР) в УПИ XII-494- „за общ.обслужване“, в кв. 24, м. „М. 1“, район „М.“. С анекса от 02.08.2016 г. са уговорени цените за труд на кофраж, декофраж и полагане на бетон, а именно: 25 лева на кв.м. за етап 1 до кота 0.00, етап 2, етажни плочи, над кота корниз(покрив) и цена за арматура 0.28 лева. Видно от анекс от 01.08.2017 г. договорените между страните цени за труд на кофраж, декофраж и полагане на бетон са 35 лева на кв.м. за същите етапи на строителството. По делото е приета като доказателство заповедна книга № 31 за строеж на триетажна офис сграда с магазини и кафене, в която са вписани всички предписания и заповеди, свързани с изпълнението на строежа съгласно издаденото разрешение за строеж. Видно от вписването на стр. 3 от заповедната книга с подписан протокол обр. 10/16.04.2018 г. е спряно извършването на СМР поради смяна на строителя, като с акт № 11/23.04.2018 г. строителството е продължило с нов строител – „НС Строй“. Видно от заповед от 09.01.2017 г. изпълнението на СМР е спряно поради лоши климатични условия и ниски температури. В заповедната книга се съдържа и заповед от 05.07.2017 г., с която се разрешава възстановяването на СМР във връзка със заповед № РМЛ-17-РД-134/19.06.2017 г. на кмета на район „М.“-Столична община.

Между страните не се спори, че със заповедта, с която е наредено спиране изпълнението на всички видове строителни и монтажни работи и забранен достъпа до строежа, е отменена от съда като незаконосъобразна с влязло в сила решение на 14.03.2018 г., постановено по адм. д. № 3275/2017 г. по описа на АССГ. По делото е представена заповед № РМ117-РД09-134/19.06.2017 г. на кмета на район „М.“ – Столична община, с която е разрешено изпълнението на строителните и монтажните работи и достъпа до строежа „Триетажна офис сграда с магазини и кафене“.

С договор за доброволна делба на недвижими имоти от 28.10.2019 г. е прекратена съсобствеността на недвижимите имоти-самостоятелни обекти в сграда със смесено предназначение „Триетажна сграда с магазин, кафене, аптека и учебен център/частно училище“ на четири надземни етажа, с идентификатор 68134.4082.6237.1, снабдена с удостоверение № 855/25.09.2019 г. за въвеждане в експлоатация и която е изградена съгласно разрешение за строеж № 58 от 22.07.2016 г., допълнено със заповед № РМЛ19-РА51-2/22.02.2019 г. Съгласно договора ищцата И. С. С. получава в дял и изключителна собственост следните недвижими имоти: магазин № 5 на първи етаж, а офис № 5, 6, 7 и 8 на третия етаж, офис 9 и 10 на четвъртия етаж, дружеството ЕООД "Изабела Сярова" на аптека и кафене на първия етаж на сградата, като обект- Учебен център (частно училище) на втория етаж е в общ дял на ищите.

По делото е изслушана и приета съдебно-техническа експертиза, от която се установява, че към датата на подписване на договора за изработка от 02.08.2016 г. цената за кв.м. СМР е 34.32 лева, а към 01.07.2017 г. датата на възобновяване на строителството е 46.64 лева на кв.м. без ДДС. В резултат на горното вещото лице посочва, че изменението на цените в строително-монтажните работи спрямо договорените цени от 2016 г. и тези от 2017 г. е в размер на 13490 лева без ДДС.

Вещото лице дава два варианта на стойността на СМР спрямо застроената площ на сградата по арх. проект, като в първият стойността е в размер на 51 038.86 лева, определен на база договорените цени с анекса от 01.08.2017 г. Вторият вариант е в размер на 54474.38 лева определен от вещото лице, чрез остойностяване на оставащите видове СМР по стоманобетованата конструкция на сградата, на база

средни разходни норми на видовете СМР и часови ставки по специалности, съгласно справочник за цените в строителството на издателство СЕК, който се актуализира на тримесечие. По отношение на посочените в исковата молба направени разходи в размер на 13516 лева за повредени строителни материали по време на спиране на строителството вещото лице посочва, че няма протокол за брак на материали, поради което не може да вземе становище по така поставената задача. СТЕ посочва, че строежът със сигурност е бил ограден със строителна ограда, като определя цената ѝ в размер на 1188 лева за процесният период, на основание представените фактури за плащания към „Екотой сервиз“ ООД. По отношение на разходите за контейнер и таксата за счетоводно обслужване вещото лице посочва, че няма представени фактури, както и договор за наем на контейнер и за счетоводно обслужване. СТЕ по отношение на разходите за наем на охрана за обекта посочва, че същите са в размер на 11250 лева, която стойност съответства на представените на СТЕ фактури за наем на охрана на обекта. Вещото лице е изчислило, че наемната цена на кв.м. за офис е 6.16 евро, като за определяне на цената е използвало действително сключен договор за наем за офис от м.08/2018 г. находящ се в същата сграда, а за аптека 14.1 евро, като за определяне на средната наемна цена са използвани действително сключени договори за наем от м. 10/2019 г. В заключение вещото лице за общо притежаваните от ищцата И. С. офиси и аптека определя наемна цена за процесния период в размер на 21 238 лева.

По делото е допусната и изслушана съдебно-счетоводна експертиза, чието заключение не се оспорва от страните и се възприема от съда. От заключението се установява, че счетоводството на ЕООД „Изабела Сярова“ е редовно и правилно водено, като вещото лице е проверило 15 броя фактури за данъчния период м. ноември 2016 г., м. декември 2016 г., м. януари - м. май 2017 г., и м. ноември 2019 г. за извършени разходи за закупуване на материали и заплащане на услуги общо на стойност от 32 591.44 лева. Експертът е посочил, че фактурите са придружени с касови бележки за изплатени суми по пера: разходи за закупуване на материали - за иглолистни греди, иглолистни дъски, водоустойчив шперплат, извършване на услуги, разходи за наем за ограда, разходи за наем на контейнер и извършване на услуга по договор за охрана. Вещото лице въз основа на предоставените му договори за наем между ЕООД „Изабела Сярова“ и „Софармаци 10 ЕООД, „Луиз Карол“ ЕООД и „Магазин Янак“ ЕООД от 11.10.2019 г., 10.08.2018 г. и 04.10.2019 г. е установило, че месечния наем за отдаваните недвижими имоти за процесния период е общо в размер на 43 831.85 лева. Вещото лице посочва, че посочената сума от 43 831.85 лева от наеми е получена от дружество и съответно осчетоводена съгласно издадените данъчни фактури с доставчик ЕООД „Изабела Сярова“ .

При така установената фактическа обстановка съдът приема следното от правна страна :

За да възникне отговорност за вреди, причинени от държавата или общините на граждани или юридически лица, съгласно чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ в резултат на отменен като незаконосъобразен административен акт, следва да бъдат кумулативно осъществени следните елементи от фактическия състав на деликтната отговорност: наличие на отменен незаконосъобразен индивидуален административен акт, вследствие на който е настъпила вреда, която е в пряка и непосредствена причинна връзка с отменения административен акт. Неналичието дори на един от елементите на сложния фактически състав препятства реализирането на отговорността на държавата

или общината по реда на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ.

Съобразно правилата за разпределението на доказателствената тежест горните обстоятелства следва да бъдат доказани от ищците, в качеството им на страни, в чийто интерес е установяването на тези факти. При липсата на който и да е от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на общината с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Установява се от доказателствата по делото, че първият елемент от очертания по-горе фактически състав е налице, а именно: с влязло в сила решение на 14.03.2018 г., постановено по адм. дело № 3257/2017 г. на Административен съд – София град, заповед № РМЛ17-РД-0926/06.02.2017 г. на кмета на район „М.“ - Столична община е отменена, като незаконосъобразна

Безспорно по делото е установено, че съгласно договор за изработка от 02.08.2016 г. дружество ЕООД „Изабела Сярова“ е възложило на изпълнителя „Билдинг Прогрес МС“ ЕООД да извърши груб строеж –кофраж, арматура, бетониране и декофраж (СМР) в УПИ XII-494- „за общ. обслужване“, в кв. 24, м. „М. 1“, район „М.“. Не се спори между страните, а и се установява, че съгласно чл. 5 от договора възложителят се е задължил при изпълнението на възложеното с договора строителство да заплати на изпълнителя сума, определена в констативен протокол. Представените по делото анекси от 02.08.2016 г. и 01.08.2017 г. към договора, с които страните са уговорили цените за труд на кофраж, декофраж и полагане на бетон, съответно до 02.08.2016 г. в размер на 25 лева на кв.м. за етап 1 до кота 0.00, етап 2, етажни плочи, над кота корниз /покрив/ и цена за арматура 0.28 лева и след 01.08.2017 г. - 35 лева на кв.м. и 0.35 лева за цена за арматура, не са оспорени от ответната страна, поради което съдът приема, че това са действителните цените на СМР за строителството на сградата за процесния период. СТЕ на базата на горните анекси към договора за изработка дава заключение, че изменението на цените в строително-монтажните работи спрямо договорените цени от 2016 г. и тези от 2017 г. е в размер на 13490 лева без ДДС. Вещото лице в първия вариант посочва, че общата сума за СМР предвид договорените стойности с анекса от 01.08.2017 г., изразени спрямо застроената площ на сградата по арх.проект е 51 038.86 лева и 37.548.39 лева съгласно цените от анекса от 2016 г. Съдът кредитира първия вариант на заключението в тази част, тъй като при него вещото лице се е използвало цените, които страните са договорили със сключените между тях анекси, като не приема вторият вариант, който се основава на цените на труда от Справочника за цените в строителството. По отношение на направените разходи за наем охрана, контейнер и счетоводни услуги за процесния период съдът намира, че същите са доказани по основание и размер. Според ССЕ, чието заключение съдът кредитира изцяло като обективно и професионално изготвено, се установява, че фактурите за извършени разходи и съответно заплатени суми за горните дейности са редовно осчетоводени, същите не са оспорени от ответника, поради съдът намира, че разходите в размер на общо 13 243.5 лева са направени от дружеството през процесния период. Същите са направени в следствие на отменената заповед,

предвид възникналата необходимост от запазване и консервиране на строежа, поради което е налице вреда за дружеството, изразяваща се под формата на претърпени загуби.

Следователно от събраните по делото доказателства се установява и вторият елемент от фактическия състав на деликтната отговорност по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, а именно: вреда в размер на 26 733.5 лева без ДДС.

Така установените имуществени вреди, представляващи претърпени загуби в резултат на увеличените цени на СМР и разходи за наем охрана, контейнер и счетоводни услуги за процесния период са в причинно-следствена връзка с отменената заповед № РМЛ17-РД-0926/06.02.2017 г. на кмета на район „М.“- Столична община, тъй като ако не беше спряно строителството, същото е могло да продължи при договорените цени с анекса от 2016 г. и не би извършило направените по-горе разходи за услуги, предвид което се установява и третият елемент от фактическия състав на отговорността на общината.

По отношение на посочените в исковата молба извършени разходи във връзка с повредени строителни материали съдът намира, че по делото не е доказано в процесния период да е налице такова повреждане на материали и от този вид, доколкото както по делото, така и на СТЕ не е представен протокол за брак на материали. Обстоятелството, че фактурите за закупуването на шперплат, иглолистни греди и иглолистни дъски за сумата общо в размер на 13 560 лева са редовно осчетоводени не обуславя извод, че същите са закупени именно в резултат на повредени такива от една страна, а от друга че това е станало във връзка със спирането на строежа. Следователно не се установи и да е налице причинно-следствена връзка между закупуването на материалите и отменената заповед. Предвид горното съдът намира, че искът в частта относно претендираните имуществените вреди за направени разходи във връзка с повредени материали е недоказан и следва да се отхвърли, като неоснователен.

По отношение на вредите в резултат на пропуснати ползи, изразяващи в неосигурен доход от наеми за недвижимите имоти, собственост на дружеството съдът намира, че същите не са доказани. Видно от заключението на ССЕ е, че договорите за наем са сключени непосредствено след въвеждане на строежа в експлоатация. По делото не е представено удостоверение за въвеждане в експлоатация на сградата, но съдът приема, че сградата е въведена в експлоатация с удостоверение № 855/25.09.2019 г., издадено от Направление „Архитектура и градоустройство“ при Столична община, цитирано в приетия като доказателство по делото и неоспорен от страните договор за доброволна делба на недвижими имоти от 28.10.2019 г. По делото не са представени доказателства за това, че дружеството е водило преговори или е имало намерение да отдава отделните обекти в сградата под наем с оглед предстоящото ѝ построяване съгласно срока, предвиден в договора за изработка, нито пък има такива твърдения в исковата молба, за да се приеме, че дружеството се е лишило от доходи за получени наеми допълнително за още 4 месеца и 15 дни. Това е така, тъй като вероятността дружеството да е

ключило същите договори при същите условия и наем е хипотетична, поради което не може да се направи извод, за наличие на пряка и непосредствена причинно-следствена връзка между отменената заповед и пропуснатата полза от наемите.

В този смисъл съдът намира за основателно възражението на ответника, че вредата, изразяваща се в пропуснатата полза трябва да е реална и да се изгражда на сигурно увеличаване на имуществото, а не на хипотетично. Предвид горното съдът намира, че в случая реални пропуснати ползи не са налице, тъй като договорите за наем с дружествата „Софармаси 10“ ЕООД и „Луиз Карол“ ЕООД са сключени след въвеждането в експлоатация на сградата, а по отношение на договора с ЕООД „Магазин Янак“ от 03.11.2018 г. видно от ССЕ е издадена фактура с дата 03.11.2018 г. за получена от дружеството сума в размер на 1877.59 лева за наем, поради което искът в тази част следва да бъде отхвърлен

Предвид изложеното следва да се направи извода, че ищцовото дружество действително е претърпяло вреди от отменената като незаконосъобразна заповед на кмета на район „М.“ - Столична община, изразяващи се в претърпени загуби вследствие на извършени СМР на по-високи цени, както и за извършени разходи за наем охрана, контейнер и счетоводни услуги за процесния период в общ размер от 26 733.5 лева, но тъй като с исковата молба за търговското дружество ЕООД „Изабела Сярова“ са претендирани такива в размер на 13635.83 лева следва да му се присъди сумата в размер на 13635.83 лева, ведно със законната лихва, считано от 14.03.2018 г. до окончателното й изплащане. По отношение на останалата част от претенцията за претърпени разходи и пропуснати ползи искът следва да се отхвърли като недоказан.

По отношение на претенцията за имуществени вреди от отменената заповед по отношение на ищцата И. С. съдът намира следното:

Предвид обстоятелството че ищцата И. С. не е страна по договора за изработка от 02.08.2016 г., не е заплатила суми за извършване на СМР за строежа на сградата, същата не може да търпи вреди от отменената заповед за спиране на строителството, още по-малко за пропуснати ползи. Този извод не се променя и от факта, че заповедта за спиране на строежа е връчена на ищцата. Това е така, тъй като ищцата фигурира в издаденото разрешение за строеж № 58/22.07.2016 г., поради факта, че е съсобственик заедно с дружеството ЕООД „Изабела Сярова“ на земята и съответно върху УПИ XII-494, което от своя страна има значение за възникналата след построяването на сградата съсобственост между нея и търговското дружество, но не и по отношение на строителството на сградата, неговите етапи, срок и забава, тъй като както по-горе се посочи, физическото лице не е страна по договора за изработка. По тази причина е без значение за спора сключеният след построяването на сградата договор за доброволна делба на обособените в него недвижими имоти. Договорът за делба не може да обоснове претенцията на ищцата И. С. за пропуснати ползи от невзет доход за наем от собствените и обекти в сградата, доколкото същата е

могла да ги отдава под наем едва след построяването на сградата, както и поради факта, че ищцата няма отношение към строителството на сградата.

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК съобразно уважената част от иска ответникът Столична община следва да бъде осъден да заплати на ищеца ЕООД "Изабела Сярова" направените от него съдебно-деловодни разноски в производството в общ размер на 3420 лева (държавна такса 50 лева, депозит за вещи лиза 1370 лева и 2000 лева за адвокатско възнаграждение).

По изложените съображения Административен съд - София град, Второ отделение, 50-ти състав,

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Столична община да заплати на ЕООД "Изабела Сярова", ЕИК[ЕИК], на основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, сумата в размер на 13 635.83 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в претърпени загуби извършване на СМР на по-високи цени, както и за извършени разходи за наем на охрана, контейнер и счетоводни услуги, в резултат на отменен като незаконосъобразен административен акт, ведно със законната лихва от 14.03.2018 г. до окончателното изплащане на сумата, като за разликата до пълния предявен размер искът следва да бъде отхвърлен.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на ЕООД "Изабела Сярова", ЕИК[ЕИК], сумата в размер на 3420 лева, представляваща съдебно-деловодни разноски по производството.

ОТХВЪРЛЯ предявения от И. С., ЕГН [ЕГН], иск срещу Столична община, с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, за присъждане на сумата в размер на 51 985.80 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди в резултат на отменен като незаконосъобразен административен акт.

Решението подлежи на оспорване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: